

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. K.**
zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 1249/18, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2019, o zamítnutí námitek proti rozhodnutí ze dne 9. 7. 2019

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Petra Mikety **se určuje** částkou 3 146 Kč, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 10. 10. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně podané proti rozhodnutí ze dne 9. 7. 2019 č. j. X. Tímto rozhodnutím žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 19. 10. 2017 tak, že podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a podle čl. II bod 3 zákona č. 220/2011 Sb. se žalobkyni od 25. 1. 2018 zvyšuje stupeň invalidního důchodu z prvního stupně na druhý stupeň. Invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně jí náleží ve výši dosud vyplaceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná tyto námitky zamítla proto, že směřovaly proti rozhodnutí o námitkách, proti kterému již není možné podat námitky a jedná se tedy o námitky nepřípustné.
2. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, ve které uvedla, že rozhodnutím ze dne 10. 10. 2019 č. j. X (pozn. soudu: rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2019 má č. j. X) jí nebyl přiznán „*zvýšený částečný invalidní důchod, o který řádně požádala a má za to, že splňuje podmínku 70% a to z důvodu, že jí nebylo na základě dlouhodobého zdravotního stavu dovoleno po celou dobu školní docházky cvičit, jezdit na kole a později jí nebylo dovoleno vybrat si zaměstnání kadeřnice, zahradnice, kuchařka, prodavačka drogerie, nábytku, látek a další profese*“. V další části tohoto podání pak žalobkyně popisuje svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Podle žalobkyně si žalovaná řádně nezjistila skutkový stav a dopustila se tak vady řízení, pro kterou navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhovala odmítnutí návrhu žalobkyně pro jeho opožděné podání, když žalobkyni napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 23. 10. 2019 a žaloba datovaná dnem 22. 12. 2019 byla osobně doručena na podatelnu Krajského soudu v Ostravě dle podacího razítka dne 27. 12. 2019, tedy po marném uplynutí lhůty stanovené v ust. § 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10. 10. 2019 č. j. X nazvaným o zamítnutí námitek proti rozhodnutí č. j. X ze dne 9. 7. 2019 a obsahem správního (dávkového) spisu žalobkyně a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správního (dávkového) spisu žalobkyně zdejší soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 7. 2019 č. j. X nazvaným „*námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 19. 10. 2017 – M. K.*“ změnila své rozhodnutí ze dne 19. 10. 2017 tak, že se žalobkyni od 25. 1. 2018 zvyšuje stupeň invalidního důchodu z prvního stupně na druhý stupeň, přičemž invalidní důchod pro invaliditu druhého

stupně jí náleží ve výši dosud vyplaceného invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně a od lednové splátky v roce 2019 se zvyšuje na částku 6 559 Kč. Tímto rozhodnutím tedy rozhodla o námitkách žalobkyně uvedeným v jejím podání ze dne 22. 11. 2017 proti rozhodnutí ze dne 19. 10. 2017 a to na základě rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 18 Ad 14/2018-71 ze dne 30. 5. 2019, kterým byla zavázána právním názorem, že žalobkyně je k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, přičemž se jedná o invaliditu druhého stupně s datem změny stupně invalidity od 25. 1. 2018. K tomuto závěru dospěl krajský soud na základě posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 18. 10. 2018 a doplňujícího posudku této komise ze dne 8. 3. 2019. Podle dodejky bylo toto rozhodnutí žalobkyni doručeno oproti vlastnoručnímu podpisu dne 22. 7. 2019. Dále bylo z obsahu dávkového spisu zjištěno, že žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky a to podáním ze dne 20. 9. 2019. O těchto námitkách rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla. Podle dodejky žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně oproti vlastnoručnímu podpisu převzala na poště dne 23. 10. 2019.

6. Krajský soud především vyhodnotil jako nedůvodnou námitku žalované, že žaloba v daném případě byla podána opožděně se zřetelem k ust. § 72 s.ř.s., podle něhož lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanovili zvláštní zákon lhůtu jinou. Žalobkyně totiž své podání doručila na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Ostravě dne 22. 12. 2019 bez připojeného podpisu, ovšem toto podání potvrdila svým písemným podáním, které bylo osobně doručeno na podatelnu Krajského soudu v Ostravě dne 27. 12. 2019 ve smyslu ust. § 37 odst. 2 s.ř.s. Pakliže žalobkyně napadené rozhodnutí převzala dne 23. 10. 2019, byla její žaloba doručena ve lhůtě stanovené v ust. § 72 s.ř.s.
7. Žaloba žalobkyně však není důvodná se zřetelem k ust. § 88 odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb.,
o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení nelze podat námitky proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení o námitkách nebo o odvolání. O této skutečnosti, jak bylo zjištěno z rozhodnutí ze dne 9. 7. 2019 č. j. X, byla žalobkyně řádně poučena. Protože námitky žalobkyně byly v daném případě nepřipustné, žalovaná nepochybila, když je napadeným rozhodnutím zamítla a postupovala tak v souladu s ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. a ust. § 92 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně zamítl, neboť není důvodná.

9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

10. Odměna ustanoveného právního zástupce žalobkyně byla přiznána v rozsahu dvou úkonů právní služby po 1 000 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, celkem tedy 2 600 Kč a s připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 21%, tj. 546 Kč, činí odměna celkem 3 146 Kč. Uvedená odměna byla přiznána za úkon právní služby převzetí a příprava zastoupení a účast na jednání soudu dne 13. 8. 2020 dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a g) citované vyhlášky. Odměnu za právní úkon „*doplnění žaloby*“ ze dne 23. 3. 2020 krajský soud nepřiznal, neboť toto podání se vůbec netýká zásadního problému žalobou napadeného rozhodnutí a není ani sepsáním právního rozboru věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. srpna 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce